

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 119/16

Λουξεμβούργο, 9 Νοεμβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-42/15
Home Credit Slovakia, a.s. κατά Klára Bíróňová

Η παράλειψη του δανειστή, στην περίπτωση καταναλωτικής πιστώσεως, να περιλάβει στη σύμβαση ορισμένα στοιχεία ουσιώδους σημασίας δύναται να επισύρει την κύρωση της εκπτώσεώς του από το δικαίωμα εισπράξεως τόκων και εξόδων

Η επιβολή της κυρώσεως αυτής είναι δυνατή οσάκις η παράλειψη μνείας των ως άνω στοιχείων δεν επιτρέπει στον καταναλωτή να εκτιμήσει το περιεχόμενο της συμβατικής δεσμεύσεώς του

Τον Ιούνιο του 2011, η τράπεζα Home Credit Slovakia χορήγησε στην Klára Bíróňová πίστωση ύψους 700 ευρώ, χωρίς, πάντως, να προσδιορίζονται επακριβώς στη σύμβαση πιστώσεως ορισμένα στοιχεία σχετικά με το δάνειο, όπως, μεταξύ άλλων, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ). Η σύμβαση προέβλεπε ότι και οι γενικοί όροι της δανειστρίας αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως. Κατά τη σύναψη της συμβάσεως, η Κ. Bíróňová βεβαίωσε, διά της υπογραφής της, ότι έλαβε γνώση των γενικών όρων και ότι τους κατενόησε, χωρίς, πάντως, να τους υπογράψει.

Αφού κατέβαλε δύο μηνιαίες δόσεις, η Κ. Bíróňová έπαυσε να εξοφλεί την πίστωση, οπότε η Home Credit Slovakia άσκησε αγωγή εναντίον της ενώπιον του Okresný súd Dunajská Streda (πρωτοδικείου Dunajská Streda, Σλοβακία). Η Home Credit Slovakia αξιώνει από τη δανειολήπτρια την εξόφληση του κεφαλαίου, των τόκων υπερημερίας και των ποινικών ρητρών λόγω καθυστερήσεως τις οποίες προέβλεπε η σύμβαση.

Το σλοβακικό δικαστήριο που επελήφθη της διαφοράς διατηρεί επιφυλάξεις ως προς το κύρος της συμβάσεως πιστώσεως, καθόσον οι γενικοί όροι δεν είχαν υπογραφεί από τους συμβαλλομένους. Διατηρεί επίσης επιφυλάξεις σχετικά με το αν είναι συμβατές με το δίκαιο της Ένωσης ορισμένες διατάξεις του σλοβακικού δικαίου περί προστασίας των καταναλωτών. Μεταξύ των διατάξεων αυτών καταλέγεται ιδίως εκείνη η οποία στερεί από τον δανειστή το δικαίωμα εισπράξεως τόκων και εξόδων στην περίπτωση κατά την οποία παραλείπει να μνημονεύσει στη σύμβαση ορισμένα στοιχεία. Το σλοβακικό δικαστήριο ζητεί, επομένως, τη συνδρομή του Δικαστηρίου προκειμένου να διευκρινισθούν τα ζητήματα αυτά με γνώμονα την οδηγία περί συμβάσεων καταναλωτικής πίστewς¹.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι βάσει της οδηγίας δεν απαιτείται οι συμβάσεις πιστώσεως να καταρτίζονται σε ενιαίο έγγραφο. Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία τέτοια σύμβαση παραπέμπει σε άλλο έγγραφο, διευκρινίζοντας παράλληλα ότι αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της οικείας συμβάσεως πιστώσεως, το εν λόγω έγγραφο, όπως και η ίδια η σύμβαση, πρέπει να καταρτίζεται εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου και να παραδίδεται πράγματι στον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, έτσι ώστε να του παρέχεται η δυνατότητα να λάβει γνώση του συνόλου των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του.

Το Δικαστήριο επισημαίνει εν συνεχεία ότι, μολονότι η οδηγία δεν επιτάσσει την υπογραφή των συμβάσεων πιστώσεως που έχουν καταρτισθεί εγγράφως, δεν αντιβαίνει εντούτοις στην οδηγία αυτή εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας το κύρος των εν λόγω συμβάσεων προϋποθέτει την

¹ Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66, και διορθωτικά ΕΕ 2009, L 207, σ. 14· ΕΕ 2010, L 199, σ. 40· ΕΕ 2011, L 234, σ. 46, και ΕΕ 2015, L 36, σ. 15).

υπογραφή τους από τα συμβαλλόμενα μέρη, τούτο δε ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία η απαίτηση αυτή περί υπογραφής ισχύει για όλα τα έγγραφα στα οποία περιέχονται τα ουσιώδη στοιχεία της συμβάσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι η παράλειψη του δανειστή να μνημονεύσει στη σύμβαση πιστώσεως όλα τα στοιχεία τα οποία, βάσει της οδηγίας, πρέπει να περιλαμβάνονται υποχρεωτικά στη σύμβαση δύναται να επισύρει την εκ μέρους των κρατών μελών επιβολή της κυρώσεως της εκπτώσεως του δανειστή από το δικαίωμα εισπράξεως τόκων και εξόδων οσάκις η παράλειψη μνείας των στοιχείων αυτών δύναται να θέσει εν αμφιβόλω τη δυνατότητα του καταναλωτή να εκτιμήσει το περιεχόμενο της δεσμεύσεώς του.

Τούτο ισχύει στην περίπτωση των υποχρεωτικώς μνημονευόμενων στοιχείων, όπως είναι το ΣΕΠΕ, ο αριθμός και η περιοδικότητα των καταβολών στις οποίες πρέπει να προβεί ο καταναλωτής, τα συμβολαιογραφικά έξοδα και οι απαιτούμενες από τον δανειστή εγγυήσεις και ασφάλειες.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582